

अन्याः प्रमृजंत्यः अंगोद्वर्तनादिकुर्वंत्यः काश्चकाश्चित्कृष्णतुष्ट्यर्थं कर्म तदा सक्तमनसामन्यथाकृतमपि फलत्येवेति द्योतयन्नाह व्यत्यस्तेति स्था
नतः स्वरूपतश्चोर्ध्वाधोधारणेन विपर्ययं प्राप्ता निवस्त्राभरणानियासांताः ॥ ७ ॥ न च कृष्णाकृष्टमनसां विघ्नाः प्रभवन्तीत्याह तावार्थमाणा इति ॥ ८ ॥
न लब्धो निर्गमो याभिस्ताः प्रागपि तद्भावनायुक्ताः तदानितरां दध्युरित्यर्थः ॥ ९ ॥ किंचित्तदानीमेव तं परमात्मानं कृष्णं ध्यानतः प्राप्ताः सत्यः गुणमयं दे
हं जडुरित्याह श्लोकद्वयेन दुःसहेति ननु कथं जडुः परमात्मेति ज्ञानाभावादित्याशंक्याह जारबुद्ध्याऽपीति न हि वस्तुशक्तिर्बुद्धिर्मपेक्षते अन्यथा म
त्वाऽपि पीतामृतवदिति भावः ननु तदपि प्रारब्धकर्मबंधने सति कथं जडुस्तत्राह सद्यः प्रक्षीणबंधना इति ननु कथं भोगमंतरेण प्रारब्धकर्मक्षीणं भोगेनैव

लिपंत्यः प्रमृजंत्योऽन्या अंजंत्यः काश्चलोचने ॥ व्यत्यस्तवस्त्राभरणाः काश्चित्कृष्णांति कंययुः ॥ ७ ॥ तावार्थमा
णाः पतिभिः पितृभिर्भ्रातृबंधुभिः ॥ गोविंदापहृतात्मानो नन्यवर्त्तंत मोहिताः ॥ ८ ॥ अंतर्गृहगताः काश्चिद्गोप्यो
लब्धविनिर्गमाः ॥ कृष्णांतद्भावनायुक्ता दध्युर्मीलितलोचनाः ॥ ९ ॥ दुःसहप्रेषु विरहतीव्रतापधुता शुभाः ॥
ध्यानप्राप्ताच्युता श्लेषनिर्वृत्याक्षीणमंगलाः ॥ १० ॥ तमेव परमात्मानं जारबुद्ध्याऽपि संगताः ॥ जडुर्गुणमयं
देहं सद्यः प्रक्षीणबंधनाः ॥ ११ ॥ राजोवाच कृष्णं विदुः परं कांतं न तु ब्रह्मतयामुने ॥ गुणप्रवाहोपरमस्ता
सांगुणधियां कथम् ॥ १२ ॥ श्रीशुक उवाच उक्तं पुरस्तादेतत्ते चैद्यः सिद्धिं यथागतः ॥ द्विषन्नपि तृषीके
शंकिमुताधोक्षजप्रियाः ॥ १३ ॥ नृणां निःश्रेयसार्थाय व्यक्तिर्भगवतो नृप ॥ अव्ययस्याप्रमेयस्य निर्गुणस्य
गुणात्मनः ॥ १४ ॥

सद्यः क्षीणमित्याह दुःसहेति दुःसहोयः प्रेष्ठविरहस्तेन तीव्रतापस्तेन धुतानिगतानि अशुभानियासांतदप्राप्तिपरम
दुःखभोगेन पापं क्षीणमित्यर्थः तथा ध्यानेन प्राप्ता अच्युतस्य आश्लेषेण यानिर्वृतिः परमसुखभोगः तथा क्षीणं मंगलं पुण्यबंधनं यासांताः अतो ध्यानं न प
रमात्मप्राप्तेस्तत्कालसुखदुःखाभ्यां निःशेषकर्मक्षयाद्गुणमयं देहं जडुरिति ॥ १० ॥ ११ ॥ ननु यथापतिपुत्रादीनां वस्तुतो ब्रह्मत्वेऽपि न तद्भजनान्मो
क्षस्तथा बुद्ध्यभावात् एवं कृष्णेऽपि ब्रह्मबुद्ध्यभावेन तत्संगतिः कथं मोक्षहेतुरिति शंकते कृष्णं विदुरिति परं केवलं कांतं कमनीयं विदुः न ब्रह्म ॥ १२ ॥
परिहरति उक्तमिति अयं भावः जीवेष्वावृतं ब्रह्मत्वं कृष्णस्य तु तृषीकेशत्वाद्नावृतमतो न तत्र बुद्ध्यपेक्षेति ॥ १३ ॥ ननु देही कथमनावृतः स्या
दत आह नृणामिति गुणात्मनः गुणनियंतुर्भगवत एव रूपा अभिव्यक्तिः अतो न देहिसादृश्यमत्र वक्तुं युज्यत इति भावः ॥ १४ ॥